

BEGRUNDELSE

Den 25. juni 1998 indledte Kommissionen en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen af tråd af rustfrit stål af diameter under 1 mm med oprindelse i Indien og Republikken Korea.

Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 619/1999¹ en midlertidig udligningstold på importen af tråd af rustfrit stål af diameter under 1 mm med oprindelse i Indien og Republikken Korea

Bilagte forslag til Rådets forordning er baseret på de endelige undersøgelsesresultater vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser, der bekræftede, at en udligningstold er berettiget for så vidt angår Indien.

For så vidt angår Republikken Korea fremgår det af den yderligere undersøgelse, at der ikke er behov for udligningstold, da subsidiemargenen for landet er ubetydelig. Proceduren bør derfor afsluttes for dette land.

Det foreslås således, at Rådet vedtager bilagte forslag til forordning, der bør offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende senest den 24. juli 1999.

---

¹ EFT L 79 af 24.3.1999, s. 60.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af tråd af rustfrit stål af diameter under 1 mm med oprindelse i Indien og om afslutning af proceduren vedrørende importen af tråd af rustfrit stål af diameter under 1 mm med oprindelse i Republikken Korea

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab², særlig artikel 14 og 15,

under henvisning til forslag fremsat af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen indførte ved forordning (EF) nr. 619/1999³ (i det følgende benævnt "den midlertidige forordning") midlertidig udligningstold på importen af tråd af rustfrit stål med diameter under 1 mm (i det følgende benævnt "fin tråd" eller "den pågældende vare") med oprindelse i Indien og i Republikken Korea (i det følgende benævnt "Korea") og henhørende under KN-kode ex 7223 00 19.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (2) Efter meddelelsen om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for beslutningen om at indføre midlertidige foranstaltninger over for importen af fin tråd med oprindelse i Indien og Korea (i det følgende benævnt "meddelelsen"), fremsatte flere interesserede parter bemærkninger skriftligt. De parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt mundtligt.
- (3) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en endelig afgørelse.

---

² EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

³ EFT L 79 af 24.3.1999, s. 60.

- (4) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale, at (i) der indføres en endelig udligningstold på importen fra Indien, og at der sker en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told på denne import, og (ii) at proceduren mod importen fra Korea afsluttes uden indførelse af foranstaltninger. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.
- (5) Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet, og de foreløbige konklusioner er derefter ændret, hvor dette var relevant.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (6) Den pågældende vare er fin tråd af rustfrit stål, med indhold af nikkel på 2,5% vægtprocent og derover, med undtagelse af tråd med indhold af nikkel på 28 vægtprocent og derover, men ikke over 31 vægtprocent, og af chrom på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 22 vægtprocent.
- (7) Det konstateredes i undersøgelsens foreløbige fase, at der var forskelle i fysiske egenskaber og anvendelsesformål mellem tråd af rustfrit stål, der er omfattet af den foreliggende undersøgelse, dvs. tråd af diameter 1 mm eller derover (tyk tråd), og tråd af diameter under 1 mm (fin tråd). Der er derfor tilsyneladende ingen eller kun meget begrænset udskiftelighed mellem tykke og fine trådes anvendelsesformål. Det fremgik imidlertid også af den midlertidige forordning, at spørgsmålet om, hvorvidt der kunne drages en klar skillelinje mellem disse to varer, ville blive undersøgt yderligere i den endelige fase.
- (8) På grundlag af de yderligere oplysninger, der er indhentet fra interesserede parter, konkluderes det, at tyk tråd og fin tråd er to forskellige varer, da de har forskellige fysiske egenskaber og anvendes til forskellige formål. For det første, og for så vidt angår de fysiske egenskaber, har tyk og fin tråd af rustfrit stål forskellig trækstyrke, kornstruktur og belægning. For det andet er det for så vidt angår de to varers forskellige anvendelsesformål konstateret, at tyk tråd anvendes til kraftigere tekniske anvendelsesformål, såsom fastgørelsesanordninger, produkter til forstærkning af mure, svejsetråd osv. Fin tråd anvendes derimod som regel til præcisionsformål, såsom net og filtre (trådvæv) med små åbninger til filtrering af meget fine eller små partikler (f.eks. støvfiltre og kemiske filtre), medicinske eller kirurgiske anvendelsesformål osv.
- (9) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at fin og tyk tråd er to forskellige varer, der har forskellige egenskaber og anvendelsesformål, og at de ikke er indbyrdes udskiftelige set fra brugernes synsvinkel.
- (10) Da ingen af de berørte parter fremsatte bemærkninger til Kommissionens foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende den pågældende vare og betragtningerne om den samme vare, bekræftes kendsgerningerne og konklusionerne i betragtning 8 til 12 i den midlertidige forordning.

D. SUBSIDIER

I. Indien

1. "Passbook Scheme" (PBS) og "Duty Entitlement Passbook Scheme" (DEPB) (Passbook-ordning og toldgodtgørelsesordning)

- (11) Indiens regering og ni eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen havde fejlvurderet disse ordninger, der er beskrevet i betragtning 14 til 25 og 26 til 35 i den midlertidige forordning, for så vidt angår subsidiets omfang og størrelsen af den udligningsberettigede fordel. De påstår navnlig, at Kommissionens vurdering af fordelene i henhold til disse ordninger var ukorrekt, da kun godtgørelsen af den overskydende told kunne anses for at være et subsidie i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97⁴ (i det følgende benævnt "grundforordningen").
- (12) Kommissionen benyttede følgende metode til at fastslå, om PBS og DEPB er udligningsberettigede subsidier, og til i bekræftende fald at beregne fordelene heraf. I henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), konkluderede Kommissionen, at disse ordninger indebærer et finansielt bidrag fra Indiens regering, da der ikke opkræves statsindtægter (dvs. importafgifter), der ellers er betalbare. Der er også tale om en fordel for modtageren, da de eksporterende producenter ikke skulle betale normale importafgifter.
- (13) Artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), giver imidlertid mulighed for en undtagelse fra denne generelle regel for bl.a. godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger, der overholder de faste regler i bilag I, punkt i, og bilag II (definition på og regler for godtgørelse) og III (definition på og regler for substitutionsgodtgørelse).
- (14) Det fremgik af Kommissionens analyse, at hverken PBS eller DEPB er godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordninger. Disse ordninger indeholder ikke en forpligtelse til kun at importere varer, der forbruges ved fremstilling af de eksporterede varer (bilag II til grundforordningen). Der foreligger desuden ingen kontrolordning, der gør det muligt at påvise, om de importerede varer rent faktisk forbruges i produktionsprocessen. Der er heller ikke tale om en substitutionsgodtgørelsesordning, da de importerede varer ikke behøver være af samme mængde og karakteristika som de materialer fra hjemmemarkedet, der blev benyttet ved produktion til eksport (bilag III til grundforordningen). Endelig er eksporterende producenter berettiget til PBS- og DEPB-fordelene, uanset om de overhovedet importerer produktionsfaktorer. En eksportør kan opnå fordelene blot ved at eksportere varer og behøver ikke påvise, at indgåede materialer faktisk var importerede. Eksporterende producenter, der køber alle deres produktionsfaktorer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som produktionsfaktorer, er således stadig berettigede til fordelene ved PBS og DEPB. PBS og DEPB opfylder således ingen af betingelserne i bilag I til III. Da denne undtagelse fra definitionen på subsidier i artikel 2 derfor ikke

---

⁴ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

finder anvendelse, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales for alle importerede varer.

- (15) Det følger klart af ovenstående, at eftergivelse af overskydende importafgifter kun er grundlaget for beregning af fordelens størrelse i tilfælde af reelle godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger. Da det er fastslået, at PBS og DEPB ikke er i en af disse to kategorier, er fordelen den samlede eftergivelse af importafgift og ikke nogen formodet eftergivelse af overskydende afgifter.
- (16) Indiens regering og ni eksporterende producenter har fremført, at behandlingen af disse ordninger ikke er i overensstemmelse med de foreløbige konklusioner i den sideløbende antidumpingundersøgelse, da Kommissionen i antidumpingundersøgelsen indrømmede justering for importafgifter, der i henhold til PBS og DEPB ikke blev betalt for importerede produktionsfaktorer, der faktisk blev forbrugt ved fremstillingen af eksporterede varer.
- (17) Ifølge artikel 2, stk. 10, litra b), i antidumpinggrundforordningen (forordning (EF) nr. 384/96⁵) blev der imidlertid kun foretaget en justering, hvor det påvistes, at de materialer, for hvilke der blev betalt importafgift, fysisk indgik i den pågældende vare, der solgtes på hjemmemarkedet, og at importafgifterne ikke opkrævedes eller refunderedes for den vare, der udførtes til Fællesskabet. En sådan justering vil i sidste ende nedbringe dumpingmargenerne, men er ikke relevant i antisubsidieundersøgelsen, da det af ovenfor anførte årsager og på grundlag af bestemmelserne i grundforordningen allerede er fastslået, at PBS og DEPB er udligningsberettigede. Når tilstedeværelsen af et sådant udligningsberettiget subsidie konstateres, er fordelen for modtageren som ovenfor nævnt det samlede importafgiftsbeløb, der ikke er betalt af den eksporterende producent for alle importtransaktioner. I denne forbindelse er det ikke op til Kommissionen at gennemgå PBS og DEPB for at fastslå, hvilke varer der fysisk indgår, og hvilke ikke. Det skal desuden understreges, at analysen af en ordnings udligningsberettigelse og en justering for fysisk inkorporerede produktionsfaktorer er helt forskellige med hensyn til formål, beregningsmetode og retsgrundlag. Formålet med at undersøge den pågældende justering i antidumpingundersøgelser er at justere den normale værdi. Undersøgelsen af en ordnings udligningsberettigelse i en antisubsidieundersøgelse har til sigte at konstatere, hvilke fordele eksportøren har opnået i henhold til ordningen. Desuden er beregningsmetoden forskellig i antidumping- og antisubsidieundersøgelser. I antidumpingsager indrømmes justeringen kun for eksport af de pågældende varer til Fællesskabet, mens fordele i en antisubsidieundersøgelse undersøges i forhold til den samlede eksport af alle varer til alle bestemmelsessteder i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen og "Retningslinjerne for beregningen af subsidiebeløbet i forbindelse med undersøgelser vedrørende udligningstold" (i det følgende benævnt "retningslinjerne for beregningen")⁶.

---

⁵ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1, ændret ved forordning (EF) nr. 905/98, EFT L 128 af 30.4.1998, s. 18.

⁶ EFT C 394 af 17.12.1998, s. 6.

- (18) Den indiske regering og ni eksporterende producenter fremfører yderligere, at Kommissionen burde have undersøgt, om der rent faktisk var tale om for store godtgørelser af importafgifter på råmaterialer, der forbruges i produktionsprocessen.
- (19) Som allerede forklaret i betragtning 12 til 15 indeholder bilag II og III reglerne for at fastslå, om en ordning udgør en toldgodtgørelse eller en substitutionsgodtgørelse. Eftergivelsen af overskydende importafgifter er kun grundlaget for beregningen af fordelens størrelse i tilfælde af godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger. Dette argument kan ikke godtages, da spørgsmålet om eftergivelse af overskydende beløb kun opstår i forbindelse med en vurdering af korrekt etablerede godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger, og det er fastslået, at PBS og DEPB ikke er sådanne ordninger, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen.
- (20) Den indiske regering og ni eksporterende producenter hævder, at Kommissionen ikke undersøgte, om den indiske regering har et system eller en procedure til at bekræfte hvilke produktionsfaktorer, der forbruges ved fremstillingen af de eksporterede varer, samt i hvilke mængder. Den indiske regering hævder, at de såkaldte Standard Input/Output-normer udgør et tilstrækkeligt kontrolsystem.
- (21) Dette argument har forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt PBS og DEPB kan anses for at være godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordninger. Da det blev fastslået, at PBS og DEPB ikke er godtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til bilag II og III til grundforordningen, er det ikke nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser. Selv om PBS og DEPB havde opfyldt kriterierne i bilag II og III, bør det konkluderes, at der ikke forefindes noget rimeligt kontrolsystem. Input/output-normerne er en liste over mulige varer, der kan forbruges i produktionsprocessen, og i hvilke mængder. Input/output-normerne er imidlertid ikke et kontrolsystem som omhandlet i punkt 5 i bilag II til grundforordningen. Disse normer gør det ikke muligt at kontrollere hvilke råmaterialer, der faktisk forbruges i produktionsprocessen, eller om disse råmaterialer faktisk var importerede.
- (22) Den indiske regering og ni eksporterende producenter hævder, at Kommissionen ukorrekt har udlignet værdien af kreditbeløbet i DEPB-licensen i stedet for nettoværdien ved tidspunktet for salget af licensen. Et selskab hævdede, at omsætningsafgiften, der betales ved salget af licensen, burde fratrækkes den samlede subsidiebeløb.
- (23) I henhold til de gældende regler for DEPB har et selskab, som har opnået licenser, to muligheder: det kan importere en hvilken som helst vare (med undtagelse af de varer, der er opført på negativlisten) og anvende kreditterne til at udligne de gældende importafgifter, eller det kan overdrage licensen til en tredjepart. Som nævnt i betragtning 34 i den midlertidige forordning finder Kommissionen, at "salget af en licens til en pris, der ligger under den pålydende værdi, er en rent kommerciel afgørelse, der ikke ændrer størrelsen af den fordel, der opnås af ordningen". I grundforordningens artikel 7 anføres desuden de elementer, der kan fratrækkes subsidiebeløbet. Ethvert ansøgningsgebyr eller

andre omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidier kan fratrækkes subsidiebeløbet. Overførsel af en mindre fordel end den, der faktisk blev indrømmet, og omsætningsafgiften kan ikke anses for at være berettigede fradrag i henhold til artikel 7 i grundforordningen, da disse elementer ikke er omkostninger, der nødvendigvis påløber for at blive subsidieberettiget eller opnå subsidiet.

- (24) Den indiske regering og ni eksporterende producenter hævder, at Kommissionen udlignede en del af fordelene ved disse ordninger to gange på grund af overlappningen mellem denne procedure og undersøgelsen vedrørende stænger af rustfrit blankt stål.
- (25) Kommissionen fulgte samme metode som for undersøgelserne vedrørende antibiotika⁷ og stænger af rustfrit stål⁸. I overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i grundforordningen blev det udligningsberettigede subsidiebeløb fastsat ved at fordele værdien af de samlede subsidier i forhold til den samlede eksports størrelse. Da eksportsubsidierne ikke var forbundet med eksporten af den pågældende vare, men selskabernes samlede eksport, fandt Kommissionen det passende at benytte denne metode. Ved anvendelse af denne metode blev fordele, der allerede var udlignet for stænger af rustfrit stål, ikke medregnet to gange, da subsidierne blev fordelt på den samlede eksport.
- (26) Et selskab, Raajratna Metal Industries Ltd., anfægtede den metode, som Kommissionen benyttede til at beregne fordelene i henhold til Passbook- og DEPB-ordningerne. Selskabet fremførte, at der kun burde tages hensyn til kreditter, der blev optjent på den pågældende vare i undersøgelsesperioden. Dette beløb bør ifølge selskabet derefter fordeles på den tilsvarende eksportomsætning for den pågældende vare for at beregne fordelene.
- (27) Kommissionen finder, at hvis den accepterede dette argument, ville virkningen være at udligne potentielle og ikke faktiske fordele, der opnåedes i undersøgelsesperioden. Da et selskab ikke kan anses for at have modtaget et subsidie, før der er gjort brug af kreditten, har Kommissionen besluttet, at det er den samlede anvendte debitering, der bedst afspejler den reelle fordel for et selskab. Argumentet afvises derfor.

2. "Export Promotion Capital Goods Scheme" (EPCGS) (Eksportfremmeordning for investeringsgoder)

- (28) Tre selskaber fremsatte en erklæring vedrørende eksportfremmeordningen for investeringsgoder (EPCGS), der er beskrevet i betragtning 36 til 39 i den midlertidige forordning. Påstanden vedrører fordelingen af fordelene over den normale afskrivningsperiode for anlægsaktiver.
- (29) Det blev fremført, at der var uoverensstemmelse mellem afskrivningsperioden i meddelelsen og i den midlertidige forordning. Kommissionen fastsatte et gennemsnit af de afskrivningsperioder, der benyttedes af alle de eksporterende

---

⁷ EFT L 273 af 9.10.1998, s. 4.

⁸ EFT L 202 af 18.7.1998, s. 44.

producenter af den pågældende vare, og nåede frem til en gennemsnitlig afskrivningsperiode på 12 år. Denne periode blev benyttet ved de foreløbige konklusioner og vil blive bekræftet i den endelige fase. Subsidiebeløbet i henhold til EPCGS blev fordelt over 12 år i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i grundforordningen.

- (30) Et selskab fremførte, at dets investeringsgoder blev afskrevet over 21 år, og at denne afskrivningsperiode burde være benyttet i stedet for gennemsnittet på 12 år.
- (31) Som forklaret ovenfor fastsatte Kommissionens tjenestegrene foreløbigt den normale afskrivningsperiode for investeringsgoder i erhvervsgrænsen for tråd af rustfrit stål til 12 år på grundlag af den gennemsnitlige periode, der benyttedes af de samarbejdsvillige indiske eksporterende producenter. Dette er i overensstemmelse med kravene i artikel 7, stk. 3, i grundforordningen, hvori det hedder, at hvis ydelsen af et subsidie kan knyttes til erhvervelse af anlægsaktiver, beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb ved at fordele beløbet over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne aktiver indenfor den pågældende erhvervsgrænse. I betragtning af denne bestemmelse er det ikke passende at benytte den selskabsspecifikke afskrivningsperiode. Kravet afvises derfor.

3. "Income Tax Exemption Scheme" (indkomstskatteordning)

- (32) Et selskab, Drawmet Wires Ltd., fremsendte ikke en genpart af sin selvangivelse inden for den af Kommissionen fastsatte frist og blev derfor ikke anset for samarbejdsvillig i forbindelse med indkomstskattefritagelse. Efter meddelelsen indgav dette selskab en genpart af sin selvangivelse, hvoraf det fremgik, at det ikke opnåede fordele i henhold til denne ordning. Subsidiemargenen for Drawmet Wires Ltd. ændres derfor til 8,5%.

4. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (33) Under hensyntagen til de ovenfor anførte endelige undersøgelsesresultater vedrørende de forskellige ordninger udgør de udligningsberettigede subsidiebeløb for hver af de undersøgte eksporterende producenter følgende:

	Passbook	DEPB	EPCGS	Indkomstskat	I ALT
Drawmet Wires	1,4%	7,0%	0,0%	0,0%	8,5%
Indore Wire	7,7%	10,7%	0,9%	0,0%	19,3%
Isinox Steel	4,3%	5,8%	0,0%	0,0%	10,1%
Kei Industries	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%	0,0%
Macro Bars	9,6%	12,6%	0,0%	3,2%	25,4%
Mukand Ltd	7,5%	5,7%	0,0%	0,0%	13,2%
Raajratna	23,3%	13,7%	0,0%	5,9%	42,9%
Venus Wire	19,8%	14,3%	0,0%	1,3%	35,4%

- (34) Det endeligt fastsatte subsidiebeløb for indiske selskaber, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, er 44,4% af nettoprisen, frit

Fællesskabets grænse, hvilket er summen af det højeste beløb, der blev ydet til noget samarbejdsvillig eksportør efter hver ordning.

II. Korea

1. Låneprogrammer

a) Beregning af referencerentesats

- (35) Koreas regering hævdede, at statens omkostninger burde være benyttet i stedet for fordelene for modtageren ved beregningen af subsidiebeløbet ved lån, idet den påberåbte sig artikel 19.4 og 6.1.a) samt bilag I, punkt k) og l), i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (ASU).
- (36) Kommissionen finder, at de bestemmelser, der er nævnt af den koreanske regering, ikke kan anvendes på de undersøgte låneprogrammer. Artikel 19.4 i ASU fastsætter, at udligningstolden ikke må overstige det konstaterede subsidiebeløb, beregnet på grundlag af den ydede fordel. Denne bestemmelse er overholdt, da de udtrykkelige regler for beregningen af subsidiet i tilfælde af lån, nemlig artikel 5 og 6, litra b), i grundforordningen, der inkorporerer artikel 14.b) i ASU, er fulgt. Disse regler fastsætter klart, at subsidiet skal beregnes udtrykt ved fordelene, som er forskellen mellem det beløb, som den virksomhed, der modtager lånet, betaler, og det beløb, virksomheden skulle have betalt for et tilsvarende lån på markedsvilkår. Artikel 19.4 i ASU skaber ikke krav om beregning af et subsidie på grundlag af omkostningerne for staten. Artikel 6.1.a) vedrører en formodning om alvorlig skade under visse omstændigheder, hvilket ikke finder anvendelse på udligningstoldprocedurer. Punkt k) i bilag I til ASU, der er gengivet i bilag I til grundforordningen, tilvejebringer særlige regler for eksportkreditter, der er undtagelser til de almindelige regler for beregning af subsidier i tilfælde af lån. Punkt l) fastsætter ikke i sig selv, at en fremgangsmåde med statens omkostninger har forrang frem for de udtrykkelige regler i artikel 5 og artikel 6, litra b), i grundforordningen, særlig da dette punkt allerede figurerede i listen over eksempler på eksportsubsidier, der blev vedtaget under GATT-forhandlingerne i Tokyo-runden, hvor fremgangsmåden med fordelene for modtageren endnu ikke var blevet indarbejdet i WTO-reglerne.
- (37) Den koreanske regering hævdede desuden, at en sammenligning mellem den rente, der betales på et statslån, og den rente, der betales på et lån på markedsvilkår, har som forkert forudsætning, at rentesatserne på alle lån i økonomien er identiske.

- (38) Kommissionen antager ikke, at alle lån er ens, men benyttede som sammenligningsgrundlag lån, der ansås for sammenlignelige på grundlag af lånets tilbagebetalingsperiode, hovedstol og formål, således som det kræves i henhold til grundforordningens artikel 6, litra b).
- (39) Endelig hævdede den koreanske regering, at den relevante referencerentesats burde være rentesatsen for et sammenligneligt lån ydet på samme tid som det pågældende lån og ikke de rentesatser, der var gældende i undersøgelsesperioden, da renten i denne periode var usædvanlig høj på grund af den finansielle krise.
- (40) Det konstateredes i forbindelse med undersøgelsen, at rentesatserne for lån ydet på markedsvilkår afspejler markedsforholdene, idet de ændrer sig over en periode. Sådanne lån ville have haft samme renter i undersøgelsesperioden, uanset om de var ydet samtidig med statslånet eller ej. Kommissionen ville derfor ikke fravige sin sædvanlige praksis, der er fastsat i grundforordningen og retningslinjerne for beregningen. Denne påstand afvises derfor.
- (41) To koreanske eksporterende producenter hævdede, at Kommissionen opdeling af lånene i fem kategorier på grundlag af hovedstolsbeløbet er tilfældig og ikke i overensstemmelse med koreanske bankers sædvanlige praksis, og at fastsættelsen af rentesatsen på grundlag af lånebeløbet derfor ikke er en hensigtsmæssig metode til fastlæggelse af referencerentesatsen. En koreansk eksporterende producent krævede, at fordi koreanske banker ikke tager hensyn til størrelsen af det lånte beløb som en afgørende faktor ved rentefastsættelsen, burde Kommissionen som eneste sammenligningsgrundlag benytte den gennemsnitlige rente, som producenten faktisk betalte på lån på markedsvilkår. To koreanske eksporterende producenter krævede også, at Kommissionen skulle benytte rentesatserne på handelslån som referencerentesats for EXIM-SM-lån.
- (42) Som svar herpå finder Kommissionen, at det klart fremgår af artikel 6, litra b), i grundforordningen, at sammenligningsgrundlaget for beregningen af subsidiets størrelse er et tilsvarende lån på markedsvilkår, som virksomheden faktisk kunne opnå på markedet. Fællesskabets praksis på dette område er derfor som fastsat i retningslinjerne for beregningen at sammenligne lån, der svarer til hinanden med hensyn til størrelse, formål og tilbagebetalingsperiode. De handelslån (dvs. kortfristede lån til driftsformål), som de koreanske eksporterende producenter har opnået, er forskellige fra de relevante EXIM-SM-lån med hensyn til formål (se betragtning 126 i den midlertidige forordning) og de er derfor ikke sammenlignelige lån. Kravene afvises derfor.
- (43) De to koreanske eksporterende producenter fremførte yderligere, at Kommissionen anvendte usædvanligt høje rentesatser, der skyldtes den finansielle krise i Korea, ved beregningen af subsidiet for lån, der var indgået før krisen.
- (44) Det fremgår af artikel 6, litra b), i grundforordningen, at fordelen beregnes ved at sammenligne renten på statslån med renten på tilsvarende lån på markedsvilkår. For at gøre dette sammenlignedes gennemsnitsrenten på statslån

med gennemsnitsrenten på tilsvarende lån på markedsvilkår i undersøgelsesperioden. Kravet afvises derfor.

b) "Fishing Net Production Loan" (FNPL)

- (45) Den koreanske regering hævdede, at eftersom dette lån var specifikt for fiskenetindustrien, medførte det ikke en fordel for eksportørerne af tråd af rustfrit stål, og det var heller ikke specifikt for erhvervsgrenen for rustfrit stål. Et selskab, der både fremstiller fiskenet og tråd af rustfrit stål, ville desuden have separat forvaltning af finansielle ressourcer og separat regnskabsførelse.
- (46) I forbindelse med undersøgelsen blev det fastslået, at de eksporterende producenter af tråd af rustfrit stål modtog et sådant lån, der er udligningsberettiget, da det som indrømmet af den koreanske regering er specifikt for fiskenetindustrien. Det anses for irrelevant, at den pågældende ordning ikke er specifik for den erhvervsgren, der fremstiller den pågældende vare, så længe programmet som sådan er specifikt, og fordelene derved har forbindelse med fremstillingen af den pågældende vare. Sidstnævnte forhold er tilfældet, da det subsidierede lån nedbragte producentens samlede finansieringsomkostninger, hvilket også er til fordel for den pågældende vare. Der blev ikke fremlagt beviser for, at de pågældende eksporterende producenters forvaltning af finansielle ressourcer fandt sted på en sådan måde, at selskabets samlede finansieringsomkostninger ikke ville blive påvirket af ydelsen af lånet. Denne påstand afvises derfor.

c) "SMEs Start-up and Promotion Fund Loans" (SME-SPFL)

- (47) Den koreanske regering hævdede, at lån af type C, der er ydet i henhold til Pusan Metropolitan City SMEs Support Fund Establishment and Operation Bylaw (vedtægterne for etablering og drift af Pusan Metropolitan City's SMV-støttefond) ikke var betingede af eksportresultater, da otte hovedkriterier og tolv yderligere kriterier for berettigelsen til sådanne lån er objektive og neutrale. Det eneste eksportrelaterede element er, at der tages yderligere hensyn til små og mellemstore virksomheder, hvis eksportsalg tegner sig for mere end 20% af deres samlede omsætning. Ordningens formål er ikke at fremme eksport, men at benytte eksportandel som en indirekte indikator for teknologiske udviklingsaktiviteter.
- (48) Kommissionen finder, at skønt eksportresultater kun er et blandt flere kriterier, gør det ikke desto mindre ordningen betinget af eksportresultater og derfor specifik. Dette fremgår klart af artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen, hvori det hedder, at subsidier, som retligt eller faktisk, enten udelukkende eller som en af flere andre betingelser, er betinget af eksportresultater, anses for at være specifikke. Da et element, der skal tages i betragtning af den ydende myndighed er, at målet om, at eksporten skal udgøre en minimumsandel af den samlede omsætning, skal nås, er dette krav om afhængighed af eksportresultater opfyldt, da selskaber ikke ville kunne have opnået fordele, uden at deres eksportsalg lå over et vist niveau. Den koreanske regerings påstand afvises derfor.

d) *"Technology Development Business Loan" (TDBL) (erhvervslån til teknologisk udvikling) og "Science and Technology Promotion Fund" (STPF) (fonden til fremme af videnskab og teknologi)*

- (49) Den koreanske regering hævdede, at disse programmer tilvejebringer bistand til forskningsaktiviteter i overensstemmelse med artikel 8.2.a) i ASU, og at de derfor ikke kan gøres til genstand for handling og ikke er udligningsberettigede. Teknologisk udvikling og fremme af videnskab og teknologi er desuden objektive og neutrale kriterier, jf. artikel 2.1.b) i ASU, og programmerne er generelt åbne for alle erhvervsgrøene, der investerer i teknologiudviklingsprojekter, og er derfor ikke specifikke. For så vidt angår STPF påstod den koreanske regering desuden, at eftersom Videnskabs- og Teknologiministeriet anvender gennemsigtige og objektive kriterier, kan det ikke udvise skønsomhed ved beslutninger om prioriterede projekter, samt at Kommissionen ikke havde fremlagt beviser til støtte for sin konklusion om, at der var blevet foretaget skøn.
- (50) Påstanden om, at de to programmer ikke kunne gøres til genstand for handling, blev afvist af de årsager, der er anført i betragtning 75 til 77. Der blev ikke forelagt nogen dokumentation, der kunne anfægte de foreløbige konklusioner om, at TDBL var specifikt for visse erhvervsgrøene, der investerer i visse projekter som fastlagt af Handels- og Industriministeriet. Med hensyn til STPF blev der heller ikke fremlagt oplysninger om de kriterier, der benyttes af Videnskabs- og Teknologiministeriet. I løbet af undersøgelsen blev det bekræftet, at Videnskabs- og Teknologiministeriet faktisk undertiden traf beslutninger om prioriterede projekter. Dette anses for at være tilstrækkeligt bevis til at fastslå, at STPF reelt er specifik, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra c). Påstanden om, at ordningerne ikke er specifikke, afvises derfor.

e) *Eksportfinansieringslån*

- (51) En koreansk eksporterende producent hævdede, at Kommissionen så bort fra visse bekræftede oplysninger og havde foretaget en beregningsfejl ved fastsættelsen af fordelene ved EXIM-SM-lån.
- (52) Kommissionen finder, at denne påstand er begrundet. Der er derfor foretaget passende justeringer af subsidiebeløbet for den pågældende virksomhed.
- (53) Den koreanske regering hævdede, at eftersom lån i henhold til EXIM-EF (på før-forsendelsesbasis), EXIM-SM og EXIM-FIC blev ydet til renter, der lå over de satser, som EXIM faktisk betalte for midlerne, er disse lån ikke udligningsberettigede. Det blev yderligere fremført, at det fremgår af fodnote 5 til artikel 3.1.a) i ASU, at foranstaltninger, som ifølge bilag I ikke anses for eksportsubsidier, ikke er forbudt i henhold til denne eller andre bestemmelser i ASU.
- (54) Kommissionen finder, at disse argumenter kun gælder for "eksportkreditter" som defineret i punkt k) i bilag I til grundforordningen. Som allerede forklaret i betragtning 129 og 130 i den midlertidige forordning anses lån i henhold til EXIM-EC (på før-forsendelsesbasis), EXIM-SM og EXIM-FIC ikke for at være

"eksportkreditter" og henhører ikke under punkt k) i bilag I til grundforordningen. Kravene afvises derfor.

- (55) Den koreanske regering fremførte, at EXIM-FIC hverken er betinget af eksportresultater eller af anvendelse af indenlandske i stedet for importerede varer, jf. artikel 3.1. i ASU. Den koreanske regering erklærede også, at fordi EXIM-FIC kan benyttes af en bred vifte af erhvervsgrøene, og da kriteriet om udenlandske investeringer er objektivt og neutralt i henhold til artikel 2.1.b) i ASU, er EXIM-FIC ikke specifik.
- (56) Som svar på disse argumenter konkluderede Kommissionen for så vidt angår EXIM-FIC-lån, at de kun er tilgængelige for selskaber, som foretager investeringer i udlandet, og at de derfor er specifikke i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen, da de ikke er baseret på neutrale kriterier som beskrevet i betragtning 80 til 84. Kommissionen fandt, at EXIM-FIC ikke er betinget af eksportresultater eller af anvendelse af indenlandske i stedet for importerede varer, jf. artikel 3.1. i ASU.

2. "Fixed Amount Refund System" (ordning for refusion af et fast beløb)

- (57) Den koreanske regering fremførte, at denne ordning er en godtgørelsesordning i henhold til bilag I, punkt i), samt bilag II og III til ASU og hævdede yderligere, at der ikke sker godtgørelse af importafgifter ud over dem, der pålægges importerede råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, idet der foretages normale justeringer for svind.
- (58) Som svar på disse argumenter finder Kommissionen, at eftersom der ikke er nogen forpligtelse til at importere råmaterialer til fremstilling af den eksporterede vare, er ordningen for refusion af et fast beløb hverken en toldgodtgørelsesordning eller en substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til bilag I, punkt i), og bilag II og III til ASU. Den koreanske ordning for refusion af et fast beløb hører ind under den generelle definition på et subsidie, jf. artikel 2 i grundforordningen, der inkorporerede artikel 1 i ASU. Ordningen er et subsidie, da den koreanske regering yder et finansielt bidrag i form af tilskud baseret på eksporterede varers fob-værdi, og den medfører en direkte fordel for modtageren. Der er tale om et subsidie, som retligt er betinget af eksportresultater, og det anses derfor for specifikt i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen. Spørgsmålet om eftergivelse af importafgifter med for store beløb, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), i grundforordningen, opstår derfor ikke, da dette kun er relevant for tilfælde af godtgørelses- og substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til bilag I, II og III til grundforordningen. Disse krav afvises derfor.
- (59) Den koreanske regering erklærede med henvisning til bilag II (II), stk. 2, i ASU, at hvis der ikke foreligger en ordning eller procedure til at fastslå, om der har været tale om for store betalinger, og undersøgelsesmyndighederne finder det nødvendigt, kan der foretages en yderligere undersøgelse i henhold til stk. 1 i bilag II (II). Den koreanske regering hævdede, at eftersom Kommissionen ikke undersøgte, hvorvidt der rent faktisk var tale om for store godtgørelser af importafgifter på råmaterialer, der var forbrugt ved fremstillingen af den eksporterede vare, er der intet grundlag for at konkludere, at den koreanske

ordning for refusion af et fast beløb udgør et specifikt subsidie i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

- (60) Kommissionen finder, at dette argument er irrelevant, da bilag II (II), stk. 2, i ASU vedrører en toldgodtgørelsesordning, hvilket som ovenfor nævnt ikke er tilfældet for det pågældende program. Selv om der havde været tale om en toldgodtgørelsesordning, fremgår det under alle omstændigheder af bilag II, afsnit II, punkt 5, og bilag III, afsnit II, punkt 3, at det påhviler eksportlandets regering at gennemføre en sådan undersøgelse på grundlag af faktiske transaktioner. Den koreanske regering foretog ikke en sådan undersøgelse. Kommissionen undersøgte derfor ikke, om der rent faktisk var tale om for store godtgørelser af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved produktionen af den udførte vare.
- (61) En koreansk eksporterende producent erklærede, at Kommissionens argument om, at der ikke forefindes et system eller en procedure til at bekræfte, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder, ikke er underbygget, da der kun tillades toldrefusion for de råmaterialer, der rent faktisk benyttes ved fremstillingen af eksporterede varer, og for rent faktisk betalte importafgifter.
- (62) Som svar herpå finder Kommissionen, at under ordningen for refusion af et fast beløb beregnes størrelsen af de ydede tilskud ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er forbrugt i produktionsprocessen, eller de importafgifter, der faktisk er betalt, men beregnes som et fast beløb baseret på den samlede eksport. Disse krav afvises derfor.
- (63) En koreansk eksporterende producent fremførte yderligere, at han ikke modtog fordele af brugen af denne ordning, og påstod, at han betalte importafgifter på de råmaterialer, der benyttedes ved fremstillingen af den pågældende vare, og eksporterede den pågældende vare, og at toldgodtgørelsesbeløbet er mindre end det beløb, han ville have modtaget, hvis det individuelle system var blevet benyttet. Den koreanske regering fremførte desuden, at den koreanske eksporterende producent, der benyttede ordningen med toldgodtgørelse af et fast beløb, over for Kommissionen havde dokumenteret, at den fik godtgjort et langt mindre beløb end den importafgift, der blev pålagt importerede råvarer, som forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare i undersøgelsesperioden.
- (64) Som svar på disse argumenter finder Kommissionen, at betalinger i henhold til ordningen for refusion af et fast beløb af ovenfor anførte årsager udgør tilskud, der er baseret på eksportresultater og derfor er specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Det er desuden irrelevant, om brugen af en legitim toldgodtgørelsesordning ville have været mere fordelagtig for den eksporterende producent, da denne havde valgt at modtage fordele i henhold til en ordning, der er et udligningsberettiget subsidie. Disse krav afvises derfor.

3. Skatteprogrammer

a) Begrænsningens manglende specificitet for fremstillingsindustrien

- (65) I sin foreløbige afgørelse fandt Kommissionen, at visse artikler i Tax Exemption and Reduction Control Law (TERCL) (loven om kontrol med skattefritagelser og -nedsættelser) var udligningsberettigede, da de var specifikke i henhold til artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen, fordi de var begrænsede til visse virksomheder, herunder virksomheder i fremstillingsindustrien. Der var tale om følgende artikler:
- Artikel 7 (særlig skattnedsættelse og -fritagelse for små og mellemstore virksomheder i fremstillingsindustrien etc.)
  - Artikel 8 (reserve til teknologisk udvikling)
  - Artikel 9 (skattefradrag for udgifter til udvikling af teknologi og arbejdskraft)
  - Artikel 25 (skattefradrag for investeringer i produktivitetsfremmende faciliteter)
  - Artikel 27 (midlertidigt skattefradrag for investeringer).
- (66) Den koreanske regering hævdede, at eftersom bestemmelserne i disse artikler i praksis kan benyttes af en lang række erhvervsgrøner og virksomheder, er de ikke specifikke i henhold til artikel 2.1.a), b) og c) i ASU (gengivet i artikel 3, stk. 2, litra a), b) og c) i grundforordningen) og derfor ikke udligningsberettigede. Navnlig understregede den koreanske regering, at "fremstillingsindustri" er et meget bredt defineret begreb, som i praksis omfatter titusinder af underkategorier.
- (67) Grundprincippet for specificitet er, at et subsidie, der fordrejer tildelingen af ressourcer inden for en økonomi med at favorisere visse virksomheder frem for andre, bør være genstand for udligningsforanstaltninger, hvis det forvolder skade. Når berettigelsen til subsidier i en økonomi er begrænset på grundlag af ikke-neutrale kriterier, anses en sådan fordrejning af tildelingen af ressourcer for at finde sted. Dette princip er grundlaget for artikel 2.1.a) i ASU og artikel 3, stk. 2, litra a), i grundforordningen, der fastsætter, at et subsidie er specifikt, hvis den subsidieydende myndighed eller den lovgivning, i henhold til hvilken den subsidieydende myndighed udøver sin virksomhed, udtrykkeligt begrænser adgangen til et subsidie til visse virksomheder. I dette tilfælde finder Kommissionen, at selv om begrebet "fremstillingsindustri" muligvis er meget bredt defineret, er det en kendsgerning, at bestemmelserne i ovennævnte artikler i TERCL har til sigte at begrænse de fordele, der ydes i henhold dertil, til visse virksomheder ved at gøre berettigelsen betinget af andre ikke-neutrale kriterier, såsom investeringer i visse typer højteknologiske varer eller oversøiske investeringer.

(68) Den koreanske regering har fremført, at sådanne kriterier er neutrale, da alle selskaber har samme muligheder for at benytte sig af subsidierne. For eksempel fremføres det, at et subsidie til firmaer, der investerer i udlandet, ikke er specifikt, fordi alle firmaer kan investere i udlandet. Ifølge dette argument er et subsidie, der er begrænset til firmaer i tekstilsektoren, imidlertid ikke specifikt, fordi alle firmaer "kan" diversificere til tekstiler. Hvis specificitet i henhold til ASU skal have nogen mening, må begrebet omfatte situationer, hvor stater yder subsidier på betingelser, som de på forhånd ved stærkt vil begrænse antallet af ansøgningsberettigede firmaer; sådanne subsidier er udformet, så de begunstiger visse virksomheder frem for andre. De typer kriterier, der benyttes af den koreanske regering til at udpege modtagere, er derfor ikke "neutrale", og som det forklares nedenfor, har de ikke horisontal anvendelse, således som det kræves i artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen. Kommissionen finder derfor, at subsidierne i henhold til disse artikler i TERCL er specifikke; nedenfor gives mere detaljerede årsager for de individuelle ordninger.

b) Ukorrekt fremgangsmåde

(69) Den koreanske regering har hævdet, at eftersom klageren i denne procedure ikke fremsatte påstande vedrørende skattebestemmelserne i visse artikler i TERCL, burde disse ikke tages i betragtning ved nogen afgørelse, der træffes i forbindelse med denne procedure. De pågældende artikler er:

- Artikel 5 (særligt skattefradrag for små og mellemstore virksomheder)
- Artikel 7 (særlig skattemæssigt sættelse og -fritagelse for små og mellemstore virksomheder i fremstillingsindustrien etc.)
- Artikel 27 (midlertidigt skattefradrag for investeringer).

(70) Navnlig erklærer den koreanske regering, at:

- i) artikel 11 i ASU (artikel 10 i grundforordningen) anfører de oplysninger, der skal indgå i en klage, herunder beviser for at der ydes subsidier samt størrelsen og arten heraf.
- ii) artikel 12.1 i ASU (artikel 11 i grundforordningen) erklærer, at interesserede medlemsstater og alle interesserede parter i en undersøgelse vedrørende udligningstold skal underrettes om de oplysninger, som myndighederne kræver.
- iii) bilag VI, stk. 7, til ASU (artikel 26, stk. 3, i grundforordningen) fastsætter, at det forud for et kontrolbesøg bør være normal praksis at underrette de pågældende firmaer om den generelle art af de oplysninger, der skal efterprøves, og om eventuelle yderligere oplysninger, der er behov for at fremlægge.

(71) Den koreanske regering hævder, at der er blevet set bort fra disse bestemmelser i ASU ved at inddrage programmer, der ikke er blevet klaget over, i afgørelsen, og at hverken den koreanske regering eller visse samarbejdsvillige eksporterende producenter desuden fik mulighed for at forsvare sig ordentligt.

(72) Som svar på den koreanske regerings påstande finder Kommissionen, at klagerne ved indgivelsen af en klage ikke kan forventes at have viden om alle detaljer i påståede subsidieprogrammer i et tredjeland. I dette tilfælde fremsatte klageren et stort antal påstande om skattesubsidier ydet i henhold til TERCL. Undersøgelsen afslørede derefter eksistensen af andre skattesubsidier ydet i henhold til visse bestemmelser i TERCL, der ikke var blevet udtrykkeligt nævnt i klagen, men som har virkninger, der svarer meget til virkningerne af de påståede ordninger. I betragtning af disse subsidiers natur og navnlig af, at de ydes under de generelle rammer af TERCL (mod hvilken klageren har fremsat en række påstande om ydelse af subsidier), konkluderes det, at Kommissionen er berettiget til at undersøge dem og om nødvendigt henstille, at der træffes udligningsforanstaltninger.

c) Artikel 8 i TERCL (reserve til teknologisk udvikling)

(73) Ud over at påstå, at bestemmelserne i denne artikel ikke var specifikke, hævdede den koreanske regering, at denne artikel er et forsknings- og udviklingssubsidie i henhold til artikel 8.2.a) i ASU (gengivet i artikel 4, stk. 2, i grundforordningen), der ikke kan gøres til genstand for handling

(74) Det bemærkes, at hvis forsknings- og udviklingssubsidier, som opfylder kravene i artikel 8.2.a) i ASU, anmeldes til WTO i henhold til artikel 8.3. i denne aftale, kan der end ikke indledes en undersøgelse mod sådanne subsidier. For så vidt angår artikel 8 i TERCL er det blevet bemærket, at Korea ikke har anmeldt denne bestemmelse til WTO efter artikel 8.3. i ASU. Kommissionen var derfor berettiget til at indlede en undersøgelse af denne bestemmelse i TERCL. For så vidt angår den koreanske regerings påstand om, at denne bestemmelse ikke kan gøres til genstand for handling og derfor er beskyttet mod udligningsforanstaltninger, skal den påvise, at dette er tilfældet. Den fik af Kommissionen mulighed for at påvise dette ved indledningen af undersøgelsen, men har ikke gjort det. Under disse omstændigheder kan der indføres udligningsforanstaltninger over for fordele, der følger af anvendelsen af denne artikel.

(75) For så vidt angår den koreanske regerings påstande om manglende specificitet er ordningen ikke neutral, da den skelner mellem normale og teknologiintensive firmaer. Sidstnævnte modtager større fordele. En sådan skelnen viser, at kriterierne ikke er neutrale og ekskludere et stort antal virksomheder, for hvilke en sådan teknologisk udvikling ikke er nødvendig. Af disse og de årsager, der fremgår af betragtning 67 til 70, finder Kommissionen, at artikel 8 i TERCL er specifik og derfor udligningsberettiget.

d) Artikel 9 i TERCL (skattefradrag for udgifter til udvikling af teknologi og arbejdskraft)

(76) Ud over den generelle påstand om, at bestemmelserne i denne artikel ikke kunne gøres til genstand for handling, hævdede den koreanske regering, at kriteriet om udvikling af teknologi og arbejdskraft er objektivt og neutralt, jf. artikel 2.1.b) i ASU. Kommissionen finder, at dette kriterium ikke er neutralt, hverken i henhold til den pågældende artikel i ASU eller til artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen. I henhold til sidstnævnte artikel skal objektive kriterier eller

betingelser være neutrale, og de skal også være af økonomisk art og anvendes horisontalt. Bestemmelserne i denne artikel i TERCL findes ikke at være horisontale, da virksomheder i visse erhvervssektorer klart vil være mere teknologiorienterede end virksomheder i andre sektorer, og det er derfor mere sandsynligt, at de vil drage fordel af bestemmelsen. Ved at indføre denne bestemmelse i TERCL har den koreanske regering ydet firmaer i visse industrisektorer en uforholdsmæssig fordel.

- (77) Kommissionen finder, at denne ordning er specifik, da den er begrænset til visse virksomheder (se betragtning 67 til 70), og den er derfor udligningsberettiget. Ordningen er også specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen og derfor udligningsberettiget.

e) Article 23 i TERCL (reserve til tab på oversøiske investeringer)

- (78) Den koreanske regering bemærkede, at bestemmelserne i denne artikel ikke gælder efter 1. januar 1998. Den koreanske regering hævdede også, at artiklen kan benyttes af mange forskellige erhvervsgrøner, og at kriteriet om investeringer i udlandet er et objektive og neutralt kriterium i henhold til artikel 2.1.b) i ASU.

- (79) Bestemmelsen omhandler udskydelse af skat, der igen vil blive tillagt en virksomheds skattepligtige indkomst efter en henstandsperiode på to år i lige store rater over tre år. Virksomheder, der benyttede sig af denne skattebestemmelse og udskød betalingen af skat i det sidste anvendelsesår (skatteåret 1997), opnåede derfor fortsat fordele i undersøgelsesperioden (1. april 1997 til 31. marts 1998) og vil i nogle år endnu opnå fordele.

- (80) For så vidt angår den koreanske regerings påstand om, at denne artikel kan benyttes af mange forskellige erhvervsgrøner, bemærkes det, at Kommissionen i sine foreløbige konklusioner konstaterede, at artiklen var begrænset til at omfatte de koreanske selskaber, som investerer i udlandet. Der er ikke blevet fremlagt nye oplysninger, der viser, at dette ikke er tilfældet. Som for den koreanske regerings påstand om, at begrænsningen til fremstillingsindustrien ikke er specifik (se betragtning 67 til 70), er det en kendsgerning, at bestemmelserne i artikel 23 i TERCL begrænser fordelene i henhold til artiklen til visse virksomheder. Bestemmelsen er derfor specifik i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen og derfor udligningsberettiget.

- (81) Den koreanske regering påstod også, at kriteriet om investeringer i udlandet er et objektive og neutralt kriterium, jf. artikel 2.1.b) i ASU. Kommissionen finder, at dette kriterium ikke er neutralt, hverken i henhold til den pågældende artikel i ASU eller til artikel 3, stk. 2, litra b), i grundforordningen. I henhold til sidstnævnte artikel skal objektive kriterier eller betingelser være neutrale, og de skal også være af økonomisk art og anvendes horisontalt. Bestemmelserne i denne artikel i TERCL anses ikke for at være objektive, da det på forhånd vides, at selskaber, der ikke foretager investeringer i udlandet, ikke vil være berettigede til at opnå fordele. Dette kriterium er derfor hverken neutralt eller anvendes horisontalt. Den koreanske regering har ved at vedtage denne bestemmelse i TERCL ydet fordele til et begrænset antal virksomheder med oversøiske interesser.

(82) Kommissionen finder derfor, at denne bestemmelse i TERCL er specifik i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra b), og derfor udligningsberettiget.

f) Artikel 25 i TERCL (skattefradrag for investeringer i produktivitetsfremmende faciliteter)

(83) Ud over at påstå, at bestemmelserne i denne artikel ikke var specifikke, påpegede den koreanske regering, at bestemmelsen om præferentiel behandling for indenlandske frem for importerede faciliteter, der var indeholdt i artiklen, var blevet slettet ved udgangen af 1996, hvilket var før undersøgelsesperioden. I de foreløbige undersøgelsesresultater bemærkede Kommissionen faktisk, at bestemmelsen i artiklen om forskellige satser for importerede (3% fradrag) og indenlandsk fremskaffede (10% fradrag) faciliteter var blevet ophævet ved udgangen af 1996. Da selskaber, der før udgangen af 1996 indledte investeringsprojekter, som fortsatte efter dette tidspunkt, kan vælge at benytte sig af de satser, der var gældende før dette tidspunkt, blev der imidlertid stadig opnået fordele i undersøgelsesperioden.

(84) For så vidt angår de forskellige satser, der gjaldt for importerede og indenlandske faciliteter før udgangen af 1996, er det allerede konstateret, at ordningen er specifik i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i grundforordningen. For så vidt angår den generelle påstand om, at bestemmelsen ikke er specifik, finder Kommissionen, at denne ordning er specifik, da den er begrænset til visse virksomheder (se betragtning 67 til 70) og derfor udligningsberettiget. Det vides på forhånd, at der er større sandsynlighed for, at visse virksomheder end andre er i stand til at drage fordel af produktivetsforbedringer, simpelt hen som følge af den form for virksomhed, de beskæftiger sig med. Fordele i henhold til denne ordning vil derfor uundgåeligt være mere relevante for nogle sektorer end for andre.

g) Artikel 27 i TERCL (midlertidigt skattefradrag for investeringer).

(85) Ud over at påstå, at bestemmelserne i denne artikel ikke var specifikke, påpegede den koreanske regering, at bestemmelsen om præferentiel behandling af indenlandske frem for importerede faciliteter var blevet slettet ved udgangen af 1996. I sine foreløbige undersøgelsesresultater fandt Kommissionen, at fordele i henhold til denne artikel burde udlignes, da selskaber kan vælge at benytte sig af de forskellige satser, der før udgangen af 1996 gjaldt for importerede (3% fradrag) og indenlandske (10% fradrag) maskiner til investeringsprojekter, der var indledt før dette tidspunkt. Der blev derfor fortsat opnået fordele i undersøgelsesperioden.

(86) Kommissionen finder, at denne ordning er specifik, da den er begrænset til visse virksomheder (se betragtning 67 til 70), og den er derfor udligningsberettiget. For så vidt angår de forskellige satser, der var gældende før udgangen af 1996, er ordningen specifik i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i grundforordningen. For så vidt angår den almindelige påstand om, at ordningen ikke er specifik, er det lige som for artikel 25 tilfældet, at ordningen kun kan benyttes af firmaer, der investerer i produktivitetsfremmende udstyr. I betragtning af denne

betingelse er det uundgåeligt, at visse virksomheder vil opnå større fordele end andre.

4. Udligningsberettigede subsidier

(87) Under hensyntagen til de ovenfor anførte endelige undersøgelsesresultater vedrørende de forskellige ordninger udgør de udligningsberettigede subsidiebeløb for hver af de undersøgte eksporterende producenter følgende:

	Lån (eksport)	Lån (andre)	Skat (eksport)	Skat (anden)	Toldgodtgørelse	Subsidier i alt
Korea Welding	0,47	0,06	0,34	0,08	0	0,95
Shine Metal Products	1,63	0	0	0	1,09	2,72
Dae Sung Rope Mfg. Co., Ltd	0,09	0,15	0,06	0,55	0	0,85
Korea Sangsa Co. Ltd/Myung Jin Co., Ltd.	0,17	0	0,15	0,25	0	0,57
Kowel Special Steel Wire Co.	0,88	0	0	0,03	0	0,91
SeAH Metal Products Co., Ltd.	2,31	0,18	0,02	0	0	2,51

(88) Den vejede gennemsnitlige landsdækkende subsidiemargen for de undersøgte eksporterende producenter, der repræsenterer hele eksporten til Fællesskabet med oprindelse i Korea, er *de minimis*, dvs. under 1% af cif-prisen, Fællesskabets grænse. Under disse omstændigheder må subsidiemargenen for Korea anses for ubetydelig, jf. artikel 14, stk. 3, i grundforordningen.

E. SKADE

1. Indledende bemærkning

(89) På grundlag af ovenstående undersøgelsesresultat vedrørende Korea, nemlig at den landsdækkende subsidiemargen ligger under *de minimis*-grænsen, anses importen af fin tråd af rustfrit stål med oprindelse i Korea ikke længere for at være subsidieret import. I modsætning til de resultater, Kommissionen kom frem til i den midlertidige forordning, vil der derfor kun blive taget hensyn til importen med oprindelse i Indien ved nedenstående vurdering af skaden.

2. Erhvervsgrenen i Fællesskabet

- (90) Da ingen af de berørte parter har fremlagt nye beviser eller nye underbyggede argumenter, bekræftes kendsgerningerne og resultaterne i betragtning 206 og 207 i den midlertidige forordning, nemlig at de klagende EF-producenter, der tegner sig for mere end 75% af den samlede produktion i Fællesskabet af fin tråd af rustfrit stål, udgør erhvervsgrenen i Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 1, i grundforordningen.

3. Konkurrenceaspekter

- (91) I de bemærkninger, de fremsatte efter meddelelsen, gentog de indiske eksporterende producenter deres påstand om, at alle de oplysninger, som EF-erhvervsgrenen har afgivet i forbindelse med denne undersøgelse, vil være upålidelige som følge af den ensartede anvendelse af systemet med "legeringstillæg", og at det derfor ikke vil være muligt at foretage en nøjagtig skadesanalyse i forbindelse med antisubsidieproceduren. Da ingen interesserede parter imidlertid har fremført nye argumenter, og da der er truffet en endelig afgørelse om afvisning af klagen i sag IV/E-1/36.930 om stænger af rustfrit blankt stål, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 208 til 215 i den midlertidige forordning.

4. Forbrug i Fællesskabet

- (92) Efter meddelelsen har nogle interesserede parter fremført, at den metode, der blev fulgt med henblik på at fastsætte forbruget i Fællesskabet, navnlig med hensyn til ikke samarbejdsvillige EF-producenters salg og importen fra tredjelande, var uhensigtsmæssig.
- (93) I denne forbindelse bør det erindres, at der kun er adgang til detaljerede og verificerede oplysninger for EF-erhvervsgrenen og de samarbejdsvillige eksporterende producenter i det pågældende land. I overensstemmelse med EF-institutionernes konsekvente praksis blev der derfor gjort brug af oplysninger, der var tilgængelige for Kommissionen, og især uafhængige statistiske kilder. Ingen interesserede parter har fremlagt oplysninger, der viser, at EF-institutionernes fremgangsmåde var urimelig og ikke berettiget under de omstændigheder, der forelå i denne sag.
- (94) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 216 og 217 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

5. Den subsidierede imports mængde og markedsandel

- (95) Importen fra Indien udviklede sig som følger udtrykt i tons: 52 i 1994, 117 i 1995, 189 i 1996, 445 i 1997 og 717 i undersøgelsesperioden. Der var således tale om en støt og betydelig stigning i den betragtede periode, nemlig ca. 1250%.
- (96) Markedsandelen for importen fra Indien steg konstant, nemlig fra 0,3% i 1994 til 0,6% i 1995, 1,1% i 1996 og 2,2% i 1997, og nåede 3,3% i undersøgelsesperioden.

6. Den subsidierede imports priser

a) Prisudvikling

(97) Den fra Indien indførte subsidierede vares gennemsnitlige salgspris pr. kg steg mellem 1994 og 1995 (fra 2,57 ECU til 3,52 ECU), men faldt støt mellem 1995 og 1997 (fra 3,52 ECU i 1996 til 3,04 ECU i 1997) og steg svagt efter 1997 til 3,12 ECU i undersøgelsesperioden.

b) Prisunderbud

(98) For så vidt angår den metode, der blev fulgt med henblik på beregning af prisunderbudsmargenerne, anfægtede nogle interesserede parter den metode, som Kommissionen havde anvendt i den foreløbige fase. De påstod, at disse margener var for store, fordi de beløb, hvormed de eksporterende producenters priser lå under EF-erhvervsgrenens priser, ikke blev udlignet med beløb, der lå herover.

(99) Det skal bemærkes, at i henhold til den metode for beregning af prisunderbudsmargenerne, der beskrives i betragtning 225 og 226 i den midlertidige forordning, blev den subsidierede imports vejede gennemsnitlige nettosalgspriser sammenlignet med EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige nettopriser på fællesskabsmarkedet. Denne metode gjorde det derfor muligt for transaktion at tage hensyn til det beløb, hvormed den eksporterende producents pris for en bestemt model lå over EF-erhvervsgrenens pris.

(100) Konklusionerne i betragtning 225 og 226 i den midlertidige forordning om den generelle metode, der anvendtes, bekræftes derfor.

(101) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger bekræftes de faktiske prisunderbudsmargener for importen med oprindelse i Indien, der fremgår af betragtning 227 i den midlertidige forordning.

7. EF-erhvervsgrenens situation

(102) Da ingen interesserede parter fremsatte bemærkninger til de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende de økonomiske indikatorer for EF-erhvervsgrenens situation, bekræftes konklusionerne i betragtning 228 til 238 i den midlertidige forordning.

(103) Nogle interesserede parter har fremført, at de økonomiske indikatorer for fællesskabserhvervsgrenen ikke gjorde det muligt at konkludere, at denne erhvervsgren havde lidt væsentlig skade. De påstod, at EF-erhvervsgrenens situation faktisk udviste tegn på forbedringer med hensyn til produktion, salgsmængde og beskæftigelse, og at den var stabil med hensyn til investeringer. For så vidt angår rentabiliteten kan den nedadgående tendens forklares ved EF-erhvervsgrenens beslutning om at koncentrere sig om produkter, der har højere produktionsomkostninger.

(104) Det bør erindres, at konklusionen om, at der er forvoldt EF-erhvervsgrenen væsentlig skade, som nævnt i betragtning 236 og 238 i den midlertidige forordning var baseret på den kendsgerning, at EF-erhvervsgrenen over for den subsidierede import ikke kunne følge vækstudviklingen på markedet, støt tabte markedsandel mellem 1994 og undersøgelsesperioden og kun kunne holde sin salgsmængder og sine priser stabile på bekostning af sin rentabilitet, der faldt til et tabsgivende niveau. EF-erhvervsgrenens salgsmængde steg kun med 5% mellem 1994 og undersøgelsesperioden, mens fællesskabsmarkedet voksede med 27% i samme periode. Den svage nedgang i produktionen og de stabile salgsmængder og priser skyldes desuden kun, at EF-erhvervsgrenen forsøgte at bevare sin stilling på fællesskabsmarkedet. Den faldende udvikling i EF-erhvervsgrenens rentabilitet kan derfor ikke udelukkende forklares ved, at den også begyndte at fremstille modeller, der var udsat for mindre konkurrence fra den subsidierede import.

(105) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade, jf. betragtning 236 til 238 i den midlertidige forordning.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

(106) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 6 og 7, i grundforordningen har Kommissionens tjenestegrene undersøgt, om import med oprindelse i Indien har forvoldt væsentlig skade. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, der samtidig kunne tilføje EF-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at en eventuel skade forårsaget af disse faktorer ikke blev tilskrevet den subsidierede import.

a) Virkningerne af den subsidierede import

(107) Den betydelige stigning i den subsidierede imports salgsmængde (ca. 1250%) og markedsandel (fra 0,3% til 3,3%) mellem 1994 og undersøgelsesperioden samt de betydelige prisunderbud (et vejet gennemsnit på 26% for Indien), der konstateredes, faldt sammen med forværringen af EF-erhvervsgrenens situation i henseende til tab af markedsandele, pristryk og forringelse af rentabiliteten.

(108) Markedet for fin tråd af rustfrit stål i Fællesskabet voksede med 27% mellem 1994 og slutningen af undersøgelsesperioden. Skønt EF-erhvervsgrenens salgsmængde til en vis grad afspejlede markedets udvikling, steg den dog kun med 5% og fulgte således ikke udvidelsen af markedet. Derimod øgedes den subsidierede import fra Indien betydeligt i samme periode, såvel i mængde som i markedsandel. Dette faldt sammen med den ugunstige udvikling i situationen for EF-erhvervsgrenen, der mistede markedsandel og måtte mindske både sine investeringer og priser fra 1996, hvilket førte til finansielle tab i 1997.

(109) Stillet over for lavprisimporten med oprindelse i Indien, søgte de fleste af EF-producenterne at fastholde deres salgspriser, medens nogle få sænkede dem. Begge strategier resulterede i negative virkninger for fortjenesten, enten direkte (lavere priser) eller indirekte (høje priser førte til mindre salgsmængder, hvilket førte til højere produktionsomkostninger pr. ton). Fra 1996 sænkede alle EF-producenter deres salgspriser betydeligt, hvilket havde en yderligere negativ

indvirkning på deres fortjeneste, selv om de forsøgte at koncentrere sig om visse markedsnicher for at undgå at blive påvirket endnu mere af virkningerne af den subsidierede import. Dette viser klart prisfølsomheden på markedet og virkningerne af de indiske eksporterende producenters lavere priser.

b) Virkninger af andre faktorer

(110) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i grundforordningen har Kommissionen undersøgt, om andre faktorer end den subsidierede import fra Indien kan have haft indvirkning på fællesskabserhvervsgrænsens situation, navnlig med hensyn til den rolle, der er spillet af andre EF-producenter, der ikke udviste samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen, samt import fra andre lande.

1. Andre EF-producenter

(111) Efter vedtagelsen af den midlertidige forordning stillede nogle interesserede parter spørgsmålstegn ved, om den skade, som EF-erhvervsgrænsen havde lidt, var forårsaget af den subsidierede import. Navnlig blev det hævdet, at skaden var forårsaget af andre faktorer, nemlig af andre fællesskabsproducenter. Det blev i denne forbindelse fremført, at i betragtning af EF-producenternes begrænsede samarbejdsvilje var vurderingen af virkningerne af de ikke-samarbejdsvillige fællesskabsproducenters salg ikke fuldt ud pålidelig.

(112) Det bør erindres, at der kun foreligger detaljerede og efterprøvede oplysninger for erhvervsgrænsen i Fællesskabet. Under hensyntagen til den høje grad af samarbejdsvilje, der er udvist af EF-erhvervsgrænsen, og som sikrer repræsentative resultater, samt til gennemsigtigheden og prisfølsomheden på EF-markedet for tråd af rustfrit stål er det ikke urimeligt at konkludere, at andre EF-producenter har gennemgået en tilsvarende udvikling som erhvervsgrænsen i Fællesskabet, navnlig med hensyn til priser. Desuden har ingen interesserede parter fremlagt oplysninger, der kunne tyde på, at de producenter, der ikke var med til at indgive klagen, har arbejdet under mere positive forhold.

2. Import fra tredjelande

(113) Markedsandelene for importen fra tredjelande er som følger

Markedsandel	1994	1995	1996	1997	Undersøgelses -perioden
Korea	7%	9%	16%	20%	20%
Schweiz	3%	3%	3%	3%	3%
Andre lande	2%	3%	3%	2%	3%
I alt	12%	15%	22%	25%	26%

Korea

(114) Importen fra Korea blev behandlet i forbindelse med denne undersøgelse, og det konkluderedes, at den vejede gennemsnitlige subsidiemargen for landet ligger under *de minimis*-grænsen. For så vidt angår udviklingen i importmængde og tilsvarende markedsandel er importen fra Korea steget betydeligt, som det fremgår af ovenstående tabel. De pågældende varer er blevet indført til priser, der ligger under EF-erhvervsgrenens priser, jf. betragtning 227 i den midlertidige forordning. Det skal bemærkes, at prisunderbudsmargenen for importen fra Korea (12% i vejet gennemsnit) er betydeligt lavere end margenen for importen fra Indien (26% i vejet gennemsnit), jf. betragtning 227 i den midlertidige forordning.

Andre tredjelande

(115) Det konkluderedes foreløbigt ud fra disse tal, at importen fra tredjelande og især fra Schweiz ikke kunne have haft en afgørende indvirkning på den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, eftersom denne import forblev stabil både med hensyn til mængde og markedsandel mellem 1994 og undersøgelsesperioden, mens importen fra det pågældende land steg støt i denne periode, og der fandtes ingen tegn på underbud af EF-erhvervsgrenens priser. Da ingen interesserede parter fremsatte nye argumenter, bekræfter undersøgelsesresultaterne i betragtning 244 og 245 i den midlertidige forordning.

(116) På grundlag af overstående resultater konkluderes det, at importen fra tredjelande, især Korea, har bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt. I betragtning af markedsandelen for importen fra Indien (der udgjorde mere end 11% af den samlede mængde, der importeredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden) og det betydelige konstaterede underbud, konkluderes det imidlertid, at dette ikke i sig selv var nok til at bryde den konstaterede årsagssammenhæng mellem den subsidierede import fra Indien og den væsentlige skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet.

3. Andet

(117) Der blev ikke fremført nye argumenter af nogen interesseret part om, hvorvidt andre faktorer kan have bidraget til den skade, der er forvoldt erhvervsgrenen i Fællesskabet, navnlig faldende efterspørgsel eller ændringerne i forbrugsmønstret, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet. Undersøgelsesresultaterne i betragtning 246 til 249 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

c) Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

(118) Andre faktorer end den subsidierede import fra Indien har således bidraget til den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, men kunne ikke bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Indien og den væsentlige skade, der forvoldtes EF-erhvervsgrenen som følge heraf.

(119) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at den subsidierede import fra Indien isoleret set har forårsaget væsentlig skade for EF-erhvervsgrenen.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(120) Efter vedtagelsen af den midlertidige forordning har brugerne fremsat bemærkninger om toldens mulige konsekvenser.

(121) Da der ikke er fremsat yderligere bemærkninger med hensyn til indvirkningen af tolden på EF-erhvervsgrenens og andre EF-producenters situation, bekræftes for så vidt angår disse foretagender den konklusion, at en indførelse af foranstaltninger vil gøre det muligt for EF-erhvervsgrenen at genopnå en tilfredsstillende rentabilitetsmargen samt opretholde og videreudvikle sine aktiviteter i Fællesskabet og derved sikre både beskæftigelse og investeringer.

(122) Da uafhængige importører og leverandørerne ikke har reageret yderligere, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 256 til 261 i den midlertidige forordning.

(123) For så vidt angår brugerne har nogle selskaber hævdet, at en indførelse af foranstaltninger vil have en direkte virkning på deres økonomiske situation, da priserne på deres råmaterialer vil stige. De har imidlertid også erklæret, at de kan få forsyninger fra andre lande end det pågældende land. I betragtning af toldens samlede lave niveau vil virkningen af prisstigninger desuden være begrænset.

(124) Andre brugere har fremhævet kvaliteten og pålideligheden af EF-erhvervsgrenens varer og finder derfor, at en indførelse af foranstaltninger ikke vil påvirke deres egen situation.

(125) Undersøgelsesresultaterne i betragtning 251 til 268 i den midlertidige forordning bekræftes derfor i den forstand, at der ikke er tvingende årsager til ikke at indføre udligningstold.

H. ENDELIG FREMGANGSMÅDE

1. Korea

(126) I betragtning af ovenstående konklusioner om, at den vejede gennemsnitlige subsidiemargin for importen med oprindelse i Korea på landsplan er ubetydelig, bør denne procedure afsluttes i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, i grundforordningen.

2. Indien

(127) På grundlag af ovenstående konklusioner om subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser overvejedes det, hvilken form og størrelse de endelige udligningsforanstaltninger skulle have for at afhjælpe de handelsfordrejende virkninger af skadelige subsidier og genskabe reelle konkurrencevilkår på fællesskabsmarkedet for fin tråd af rustfrit stål.

- (128) Som forklaret i betragtning 271 i den midlertidige forordning beregnedes der derfor en ikke-skadevoldende pris på et niveau, der dækker EF-erhvervsgrenens produktionsomkostninger og giver en rimelig fortjeneste.
- (129) Sammenligningen mellem de ikke-skadevoldende priser og producenternes eksportpris førte til skadesmargener, der i alle tilfælde var større end de subsidiebeløb, der konstateredes for de samarbejdsvillige eksporterende producenter (fra omkring 20% til over 70%).
- (130) Tolden bør i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i grundforordningen fastsættes svarende til subsidiebeløbet, medmindre skadesmargenen er lavere. Dette gav følgende toldsætter for de samarbejdsvillige indiske eksporterende producenter:

Selskab	Foreslået udligningstold i %
Drawmet Wires Pvt. Ltd., Mumbai	8,8
Indore Wire Ltd., Indore	19,3
Isibars/Isinox Ltd., Mumbai	10,1
Kei Industries Ltd., Delhi	0
Macro Bars and Wires Pvt. Ltd., Mumbai	25,4
Mukand Ltd., Mumbai	13,2
Raajratna Metal Industries Ltd., Mumbai	42,9
Venus Wire, Indore	35,4

- (131) For at undgå at belønne manglende samarbejdsvilje fandtes det passende at fastsætte tolden for de ikke samarbejdsvillige selskaber til det højeste niveau, der konstateredes pr. individuelt subsidieprogram for de samarbejdsvillige selskaber, dvs. 44,4% for ikke-samarbejdsvillige selskaber i Indien.
- (132) De individuelle toldsætter, der er anført i denne forordning, blev fastsat på grundlag af resultaterne af den foreliggende antisubsidieundersøgelse. De afspejler derfor den situation, der konstateredes ved undersøgelsen. Disse toldsætter finder derfor udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer fremstillet af alle andre selskaber, der ikke er udtrykkeligt nævnt i den relevante del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder, kan ikke drage fordel af disse sætser, men er omfattet af satsen for resttolden.

(133) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsats (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn) fremsendes straks til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring.

J. OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(134) I betragtning af størrelsen af de udligningsberettigede subsidier, der konstateredes for de eksporterende producenter i Indien, og af alvorligheden af den skade, der er forvoldt erhvervssektoren i Fællesskabet, findes det nødvendigt, at de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på import med oprindelse i Indien i henhold til forordning (EF) nr. 619/1999, opkræves endeligt med den endelige told, medmindre de midlertidige toldsats er lavere, i hvilket tilfælde sidstnævnte gælder.

(135) De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på import med oprindelse i Korea, frigives -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af tråd af rustfrit stål af diameter under 1 mm, med indhold af nikkel på 2,5 vægtprocent og derover, undtagen med indhold af nikkel på 28 vægtprocent og derover, men ikke over 31 vægtprocent, og af chrom på 20 vægtprocent og derover, men ikke over 22 vægtprocent, henhørende under KN-kode ex 7223 00 19 (Taric-kode 7223 00 19.10) og med oprindelse i Indien.
2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Producent	Toldsats (%)	TARIC-tillægskode
- Drawmet Wires Pvt Ltd, B-482, Industrial Area, Bhiwadi, India.	8.5	A001
- Indore Wire Company Ltd., Near Fort, Indore 452 006 (M.P.), India.	19,3	A004
- Isinox Steels Ltd., Indiasteel Complex, Railway Gate No 4, Antop Hill, Wadala, Mumbai 400 037, India.	10.1	A002
- Mukand Ltd., L.B.S. Marg, Kurla, Mumbai 400 070, India.	13,2	A003

- Raajratna Metal Industries Ltd., 909, Sakar - III, Nr Income Tax, Ahmedabad 380 014, Gujarat, India.	42,9	A005
- Venus Wire Industries Ltd., Block No 19, Raghuvanshi Mill Compound, Senapati Bapat Marg, Lower Parel, Mumbai 400 013, India.	35,4	A006
- Macro Bars and Wires Pvt. Ltd., 702 Bombay Market Building, Tardeo Road, Mumbai 400 032, India.	25,4	A008
- Kei Industries Ltd., D-90, Okhla Industrial Area Phase-1, New Delhi, India.	0	A020
- Alle andre indiske selskaber	44,4	A999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.
4. De individuelle toldsatser (i modsætning til den landsomfattende told, der gælder for "andre") finder udelukkende anvendelse på import af varer, der er fremstillet af de nævnte specifikke retlige enheder, og som har oprindelse i det pågældende land. Varer, der er fremstillet af ethvert andet selskab, der ikke er nævnt med sit nøjagtige navn i den relevante del af forordningen, kan ikke drage fordel af disse satser.

Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle toldsatser (f.eks. efter en ændring af enhedens navn) fremsendes straks til Kommissionen⁹ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af selskabets aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til den pågældende navneændring. Efter konsultation af Det Rådgivende Udvalg ændrer Kommissionen forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over selskaber, som er omfattet af individuelle toldsatser.

Artikel 2

1. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på import med oprindelse i Indien i henhold til forordning (EF) nr. 619/1999, opkræves endeligt med den endelige toldsats. Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige udligningstold, frigives.

---

⁹ Europa-Kommissionen
 Generaldirektorat I - Eksterne Forbindelser
 Direktorat C
 DM 24 - 8/38
 Rue de la Loi / Wetstraat 200
 B-1049 Bruxelles

2. De i artikel 1, stk. 4, omhandlede bestemmelser finder også anvendelse på den endelige opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold.

Artikel 3

Proceduren vedrørende importen af tråd af rustfrit stål af diameter under 1 mm med oprindelse i Korea afsluttes. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold på import med oprindelse i Korea i henhold til forordning (EF) nr. 619/1999, frigives.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*